

розвитку партнерських відносин; принцип послідовної розбудови інституційно-правового забезпечення туризму.

Крім чотирьох базових функцій процесу управління, а саме функцій планування, організації, мотивації та контролю, управління розвитком туристичного підприємства відображає сукупність специфічних функцій, які забезпечують формування та досягнення мети та цільових орієнтирів розвитку підприємства. У рамках запропонованої концепції специфічними функціями є: планування пропозиції туристичного продукту високої якості з урахування вимог споживачів; контроль за якістю виробництва комплексного тур продукту та надання туристичних послуг; прийняття рішень щодо опанування нових туристично-рекреаційних дестинацій; прийняття рішень щодо пропозиції на ринок нового спектру тур продуктів; прийняття рішень щодо входження в мережу, консорціум туристичних підприємств; координація взаємодії з туристичними підприємствами задіяними у процесі створення туристичного продукту.

Вектори управління розвитком туристичного підприємства реалізуються на рівні держави та на локальному рівні управління підприємством. Внутрішні вектори розкриваються через управління якістю туристичного продукту, управління персоналом підприємства, управління сталим розвитком бізнесу, управління мережовим розвитком бізнесу, управління кластеризацією туристичних підприємств, управління взаємодією з підприємствами інфраструктури туризму – останні три напрямки формують інтеграційне забезпечення управління розвитком туристичного підприємства.

Загальнодержавні вектори управління розвитком туристичного підприємства пропонується реалізовувати за допомогою двох напрямків: інституційно-правового та соціально-економічного.

ГУЖВЕНКО Т.В.

Студентка групи Ф-32а, Сумський державний університету

Науковий керівник: МОРДАНЬ ЄВГЕНІЯ ЮРІЇВНА

к.е.н., Сумський державний університету

МІСЦЕ І РОЛЬ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Іноземні інвестиції відіграють важливу роль в економічному розвитку будь-якої країни. Залучені капіталовкладення із-за кордону сприяють структурним зрушенням в економіці, вирішенню питань соціально-економічного розвитку окремих регіонів, забезпечують стає економічне зростання, позитивно впливають на платіжний баланс країни, рівень зайнятості населення, впровадження новітніх технологій та ін.

На сучасному етапі становлення вітчизняної економіки іноземні інвестиції мають значний вплив на розвиток економічних відносин в Україні. Проте, в останні роки, обсяг надходжень в Україну має тенденцію до скорочення. Наприклад, у 2013 році обсяг інвестиційних коштів із-за кордону

склав 58156,9 млн. дол. США, у 2014 році – 45916,0 млн. дол. США, що на 21% менше від попереднього року, а в 2015 році ще зменшився на 5,19 % та становив 43371 млн. дол. США. Переважна частка інвестиційних ресурсів надійшла із країн ЄС (76,2 % загального обсягу), зокрема, станом на 31.12.2015 року інвестиційні надходження з Кіпру становили 11744,9 млн. дол., Нідерландів - 5610,7 млн. дол., Німеччини - 5 414,3 млн. дол., Австрії – 2402,4 млн.дол. та ін.

Крім того, у 2015 році обсяг іноземних надходжень в Україну був значно менший у порівнянні з країнами Європи. Так, сума залучених коштів із-за кордону в Польщу становила 245,2 млрд. дол.; Чехію – 121,5 млрд. дол.; Угорщину – 98,4 млрд. дол.; Румунію – 74,7 млрд. дол. та Словаччину – 52,3 млрд.дол. [1].

Обсяг прямих інвестицій з України в економіку країн світу на 31.12.2015 р. становив 6210,0 млн.дол., у т.ч. у країни ЄС – 6006,0 млн.дол. (96,7% загального обсягу), в інші країни світу – 204,0 млн.дол. (3,3%). Прямі інвестиції з України здійснено до 47 країн світу, переважна їхня частка спрямована до Кіпру (93,7%) [1]. Отже, на сьогодні характерним явищем для України є проблема відпливу капіталу через офшорні зони.

Найбільш інвестиційно привабливими в Україні є області з потужною промисловістю, розвинутою інфраструктурою та науковим потенціалом. Станом на 01.10.2015 року лідируючі позиції, за обсягами залучених інвестицій, посідають м. Київ - \$22733 млн. (49,5% загального обсягу залучених коштів), Дніпропетровська - \$7758,7 млн. (16,9%), Донецька - \$2550,4 млн. (5,6%), Харківська - \$1726 млн. (3,8%), Київська - \$1653,8 млн. (3,6%), Одеська - \$1432,5 млн. (3,1%) та Львівська - \$1374,9 млн. (3%) області. [2].

Нажаль, економіка нашої держави, не може забезпечити належного рівня інвестиційної активності. Основними причинами, які гальмують притік іноземних коштів до України є: політична, економічна та законодавча ситуація, низький рівень розвитку інфраструктури, високий рівень коруптованості, наявність тіньового сектору в Україні, високий темп інфляції, низький рівень розвитку вітчизняного фондового ринку, відсутність ефективного митного регулювання, військові дії на території держави, відсутня надійна система страхування інвестиційних ризиків та досконалої системи державного регулювання інвестиційної діяльності.

Для підвищення та удосконалення інвестиційної діяльності та привабливості в Україні потрібно провести наступні заходи:

- *владнати конфлікт на сході;*
- *внести відповідні законодавчі зміни;*
- *впровадити інвестиційні програм державного значення з відповідними гарантіями;*
- *створити сприятливий інвестиційний клімат;*
- *надати податкові пільги та ін.*

Реалізація наведених заходів покращить інвестиційне середовища в Україні та прискорить притік інвестицій, які в свою чергу сприятимуть розвитку економіки країни та покращать якість життя населення.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Офіційний сайт Державного комітету статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

2. Офіційний сайт Національного агентства України з іноземних інвестицій та розвитку [Електроний ресурс] – Режим доступу: <http://www.investukraine.gov.ua>

ДОМБРОВСЬКА СОФІЯ ОЛЕКСІВНА

*аспірантка кафедри фінансового менеджменту та фондового ринку,
Одеський національний економічний університет*

РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ПОЗИКОВОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Функціонування підприємств завжди супроводжується залученням фінансових ресурсів, відповідно постає питання про значення позикового капіталу у системі управління капіталом підприємства. Але в сучасних вітчизняних економічно-соціальних та політичних умовах, які супроводжуються інфляційними процесами, високим рівнем фінансових ризиків, політичною та економічною нестабільністю, а також загостренням зовнішньополітичних конфліктів, залучення позикових ресурсів для підприємств стає досить проблематичним завданням.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значна чисельність вчених приділяла у своїх працях увагу питанню позикового капіталу, його значенню у системі управління фінансовими ресурсами підприємства, серед яких варто виокремити роботи Б. П. Адамика, М. М. Агаркова, Т. В. Бессараба, І. А. Бланка, Т. В. Давидюк, І. В. Замули, О. О. Котенко, Г. О. Кузнецової, В. Д. Лагутіна, С. Ф. Легенчука, Г. П. Ляшенкота.

Передумовою ефективності його використання є оптимальна структура капіталу. Використання позикових ресурсів дає можливість приросту рентабельності власного капіталу, але негативно впливає на фінансову стійкість підприємства. Використання позикових ресурсів є важливим питанням для кожного підприємства.

Позиковий фінансовий капітал являє собою капітал, переданий підприємству в тимчасове користування на умовах платності і повернення у вигляді кредитів банків, виданих на різні терміни, коштів інших підприємств у вигляді векселів, облігаційних позик.

Основними функціями позикового капіталу підприємства визначають наступні [1, с.47]:

- захисна – позиковий капітал як частина капіталу підприємства виступає одним із джерел фінансування його резервів;
- виробнича – використання позикового капіталу призводить до розширення виробничої діяльності підприємства;
- оперативна – дозволяє спрямовувати ресурси на придбання необхідних активів;
- регулююча – дозволяє визначати та управляти фінансовим станом підприємства;
- інвестиційна – позиковий капітал є одним із основних видів джерел фінансування інвестиційних проєктів та інвестиційної діяльності підприємств;